

всичко, каквото желаете, и Той ви обича. Това сж максими на новото учение, които трѣбва свещено да пазите въ душата си. Ако прилагате тия максими въ живота си, вие ще имате едно начало безъ край, едно велико блаженство, непостижимо за обикновения човѣкъ. Само при това положение ще се оправдае стиха отъ Евангелието: „Каквото попросите въ мое име, ще ви се даде“. Докато хората търсятъ Бога въ Свещенитѣ книги, въ свещенитѣ образи на свѣта, никога нѣма да Го намѣрятъ. Богъ е вънъ и вжтре въ свѣта, а Свещенитѣ книги и свещенитѣ образи представятъ резултатъ на нѣщо. Въ Свещенитѣ книги намирате мисълта на велики хора, но тѣ сж извънъ тѣзи книги. Човѣкъ прави доброто, но не е въ самото добро. Човѣкъ мисли, но не е въ мисълта си. Хората сж свързани по мисль и по чувства едни съ други, но сами тѣ не сж въ мислитѣ, нито въ чувствата си. Мислитѣ и чувствата имъ показватъ само тѣхнитѣ правилни отношения.

Когато отношенията между двама души сж правилни, тѣ живѣятъ въ пълна хармония и единство. Между тия хора никога не се поражда съмнение или колебание. Такова трѣбва да бжде отношението между човѣка и Бога. Започне ли да разглежда, дали Божествената мисль е права, човѣкъ се намира на кривъ пжтъ. Човѣкъ има право само да провѣрѣва, дали една мисль е Божествена. Щомъ се убеди, че е Божествена, той трѣбва да знае,